

רבימכר שובריקופות

נפטרה ♦ באחותה הכפרית שבקורני וול, דרום-מערב אנגליה, בגיל 81, דסנה דה-מוריה, מחברת רבימכר רומאנטיים (המפורסם שבהם: רבקה), שרכים מהם הפכו לסרטים שובריקופות.

קרו ליהודים נרדפים

נפטרה ♦ בטוקהולם, בגיל 82, אל' ברט בנייר, איל-העיתונות (אבספרסון) השבדי, שמישפחתו היהודית שלטת זה 150 שנה בתיקשורת השבדית: מיפעלים לייצור נייר, בתי-דפוס, הוצאות-ספרים, יומון וצהרון רביתפוצה. למישפחה קרן שפירותיה קודש לסיוע ליהודים נרדפים ברחבי-העולם.

ניבעה במקום מובלעת

נפטרה ♦ בירושלים, בגיל 85, פרופסור (לבוטניקה) מיכאל אבן-ארי, שגורע במיוחד בחקר חקלאות-המידבר, שאותו ערך, במשך שנים, בחשתי החוות שהקים בשבטה ובעברת שבנגב. אבן-ארי, יליד גרמניה, שעז לה ארצה מייד עם עלות היטלר לשליטון, התנדב במילחמת-העולם ליחידת ג'מ של ה צבא הבריטי והיה, אחרי מילחמת-העצמאות, כסגן נשיא האוניברסיטה העברית, בין יוזמי ומקימי הקמפוס במערב העיר, בגבעת-דם, משנמנעה הגישה לקמפוס האוניברסיטה על הרהצופים, שהיה באותם ימים מובלעת ב שטח הכבוש הירדני.

מס' 2 אחרי התנ"ך

הופיעה ♦ באוכספורד, אנגליה, מהדרר רה מחודשת של מילון אוכספורד השלם לאנגלית, הנחשב כמילון המוסמך והיוק רתי ביותר לשפה האנגלית. הפקת המילון כן 20 הכרכים, המכיל חצי מיליון ערכים, עלתה 14 מיליון דולר וחצי, ומחירה של מערכת מילונים אחת הוא 2400 דולר. ממילון זה, שהודפס ב-4000 עותקים בלבד, יופקו מחדש גם מילוני-המישנה, בעלי ההיקף המצומצם יותר (בדרך כלל, בני כרך אחד בלבד), המכ טיחים להפוך רבימכר עולמיים. אחד מהם, מילון אוכספורד לתלמיד, נחשב, מאז ומת מידי, לרבימכר מס' 2 בעולם, אחרי התנ"ך.

ברוון בן סלך

התחדשה ♦ בקופנהאגן, המחלוקת על מוצאו של האנס בריסטיאן (הברוון) הס' (נוער) אנדרסן, סופר-הילדים הדני המהולל, שנפטר לפני 114 שנה בגיל 70. רשמית היה אנדרסן בנם של סנדלר וכוכסת, אך עתה סבורים מיספר היסטוריונים, כי באפשרותם להוכיח שאנדרסן לא היה אלא בנו הבלתי חוקי של מי שהיה לימים מלך דנמרק, כריס טיאן השמיני, מפרשת-אהבים, בהיותו בן 19 ועדיין יורש-עצר בלבד, עם רוזנת רנית.

דה-מוריה, אלמנתו של מפקד גוד צנחנים, היתה נכדתו של גורג' לואיס פלמלה ביסון דה-מוריה, בן משפחה צרפתית שברחה, בימי המהפכה הצרפ תית, לאנגליה, ושהתפרסם בסוף המאה הקודמת בקאריקטורות השבועיות שלו בשבועון-ההומור האנגלי, פאנץ'. העולם הזה 2695

רינה נקש חזרה

היא חזרה לארץ לקראת מיש פטו של בעלה. רינה נקש, שנלחמה כמו לביאה כדי שבעלה, ויליאם, לא יוסגר לצרפת, לא זנחה אותו. במשך כל זמן מעצרו בצרפת ישבה שם אשתו וגידלה את בנם הקטן, רוני, כיום בן שנה ושלושה חודשים. אבל לקראת המישפט חששה פן תלהטו הרוחות מחדש, וחבריו ובני-משפחתו של הקורבן הערבי יחפשו נקם במישפחתו של נקש. על כן ארזה את חפציה וחזרה לירושלים. האשה אינה מתכוונת לנתק קשר עם בעלה. האהבה עדיין לו-הטת, ורינה מתכוונת להיות נאמי נה לו עד תום ריצוי עונשו. בני-הינים יש לה עוד תיקווה מתוצאות העיעור. השבוע סירבה לדבר עם איש. כל מי שצילצל אל מקום מחבואה נענה בסריקת-הטלפון.

מו, מתוך כל סל הנימוקים, רווקא את הנימוק הזה, שהוא הכיפחות הגיוני. לא יכולתי ללכת אליו ולהתנגד לכך. אני הסתמכתי עליך ששמנת-ההסגרה איפשרה לסרב להסגיר, על סמך רקע של

ויליאם ורינה נקש (באריץ) מריקת מלפון

התנכלות לאומנית. אילו היה מתקיים הריון בבג"ץ, הרי שעמדת ההגנה היתה הרבה יותר קלה אילו הושתתה על הנימוק הזה. נקודת מבטו של עורך-הדין רוט מוכנת יותר למישפטים מאשר לבניית-מותה רגי-לים. מישפטים רגילים לכך שיש לנצל כל

בגור-הדין הצרפתי רואה הסניגור היש ראלי עונש סביר. כשהורשע ברצח, למעשה לקח גור-הדין בחשבון נסיבות מקילות, כי העונש הרגיל עבור רצח הוא מאסר-עולם. נכון ששני השותפים האחרים בפרשה נידונו ל-12 שנות-מאסר בלבד, אבל נראה ש-

למדובר ברצח על רקע אתני, בגלל נימוקים לאומניים. אני מוכן להעמיד את הדו"ח הזה לרשותכם. אולי הנימוקים הללו לא היו נכונים אויכטיבית, אבל נקש האמין בהם, וזה מה שקובע. רוט היה מופתע מכך שדווקא הימין וה-

סיגורו של ויליאם נקש, שודון השבוע בצרפת ל-20 שנות-מאסר, טוען ששר-המישפטים לשעבר בחר בנימוק הפחות-מתאים למאבק בהסגרה

חולשה מישפטית או טיעון, ויהיה חריג ככל שיהיה, כדי לנסות לזכות במישפט. זוהי טאקטיקה מישפטית מקובלת, שממנה נסוג הסניגור בהתאם לנסיבות ולרוח המגשבת בבית-המישפט. ברור כי הטאקטיקה הנדרשת בבית-מישפט בישראל שונה מזו הדרושה לפי ני חבר-מושבעים בנאנסון. המטרה נשארת אחת — להשיג תוצאות מכסימליות בריון. אילנה אלון

בית-המישפט קבע כי הם היו זוטרים. לשאלה, אם יש משהו שעליו רוט מצטער כיום, הוא אומר: זו שאלה פילוסופית, אבל אני מצטער על כך שמכל הנימוקים המישפטיים הטובים, בחרו דווקא בנימוק הכיפחות תוק כדי להיתלות בו נגד ההסגרה. המאבק המישפטי שניהלתי לא הושתת על סכנה לחייו של נקש בכלא הצרפתי. הוכרתי זאת רק כדרך אגב. אבל שר-המישפטים בחר לצע-

חוגים הרתיים הם שהתאגרו בישראל נגד הסגרתו של נקש. בדרך כלל, בעולם, הש מאל הוא התומך באי-הסגרה. זהו אחד העיי וותים בישראל, שהימין והשמאל אינם מש חקים את התפקיד המסורתי שלהם. רוט אומר כי היתה אמנם התארגנות ממ תימת אחת שתמכה בנקש, אבל הצטרפו אליה תומכים אינדיבידואליים וציבוריים, שלא הכירו זה את זה, וכולם נלחמו בהסגרתו